2014. március 17., hétfő • LXXII. évfolyam • 63. szám, 20 oldal • 230 forint, előfizetőknek 150 forint • www.nol.hu

NÉPSZABADSÁG

A krímiek döntő többsége támogatja az Ukrajnától való elszakadást

- A népszavazás első adatai szerint a lakosság 93 százaléka oroszpárti.
- Kijev és az Európai Unió nem ismeri el a referendum jogszerűségét. →8

KOMOLY ZENE, KONCZ ZSUZSA A PESTI ARÉNÁBAN

Kultúra →15

Ünnep a választás előtt Orbán kerüli a kockázatot, Mesterházy nem adja fel

A Fidesz nem vitázik

Mesterházy Attila a Petőfi-szobornál FOTÓ: MTI – MÁTHÉ ZOLTÁN

Orbán Viktor a Múzeumkertben FOTÓ: MÓRICZ SIMON

Csuhaj Ildikó–Szalay Tamás Lajos

Ön nem az ellenzéknek, hanem az országnak tartozik a miniszterelnök-jelölti vitával – írta tegnap *Mesterházy Attila Orbán Viktornak*, és ezzel negyvennyolc óra leforgása alatt másodszor is vitára hívta a miniszterelnököt. A baloldali összefogás miniszterelnök-jelöltje március 15-én jelentette be, hogy vitát kezdeményez a kormányfővel, ahogy fogalmazott: „Azt tartanám helyesnek, ha Orbán Viktor nem csak zárt fórumokon merné vállalni a véleményét (…) A lakájmédiájuk nem kérdezi Orbán Viktort arról, hogy mi történt ebben az országban, hogy mit rontottak el, és ebben miért felelős a miniszterelnök. A valódi média meg nem tudja kérdezni, mert nem hagyják. Ezért nincs más lehetőség, mint hogy mi szembesítsük Orbán Viktort azzal, hogy mit tett ebben az országban, és mit kellene másképpen csinálni!” – mondta, majd bejelentette: kihívja Orbán Viktort egy személyes vitára április ötödikén, hogy ütköztetni tudják a véleményüket az ország helyzetéről. Hozzátette, ugyanígy fog tenni az ellenzéki szövetség minden egyéni képviselőjelöltje, és vitára hívja majd a 106 körzet kormánypárti indulóját.

A kihívást a Fidesz elutasította. A kormánypárt arra hivatkozik, hogy „a demokrácia lényegéhez tartozik, hogy legyenek az ország jövőjéről folyó viták. A viták tehát fontosak, de valódi jelöltek és kormányzóképes erők között. Máig nem tudjuk, hogy ki a baloldal valódi vezetője: *Gyurcsány Ferenc*, Mesterházy Attila vagy *Bajnai Gordon*. Máig nem tudjuk, hogy mit és mikor tudtak a baloldal vezetői *Simon Gábor* MSZP-alelnök százmillióiról, mert nem hajlandóak elmondani. Azt tudjuk, hogy egymással többet vitatkoznak, mint politikai ellenfeleikkel. Azt is tudjuk, hogy szeretik megváltoztatni kéthetente a saját nevüket. És azt is tudjuk, hogy egymást a gázrezsóra ültetnék fel, viszont ezek nem elegendőek kormányképes alternatívának! Mivel tehát nincs valós alternatívát felmutató, kormányzóképes igazi jelölt a baloldalon, ezért vita feltételei sem állnak fenn” – írták.

Mesterházy viszonválaszában idézte Orbán Viktor egy 1998-as nyilatkozatát, miszerint „soha többé ne legyen olyan kormányfője Magyarországnak, aki nyugodtan kijelentheti: rajta kívül nincs más alternatíva. Aki ezt állítja, az nem kormányozni, hanem uralkodni akar.” Azt is felidézte, hogy a Fidesz elnöke 1998-ban fizetett hirdetésekben követelte Magyarország akkori miniszterelnökétől, *Horn Gyulától* a vita megtartását. „Akkor ő az ön kihívását elfogadta” – emlékeztetett.

Közben *Schiffer András,* az LMP társelnöke nyílt levélben vitára hívta a parlamenti pártok listavezetőit: Orbán Viktort, Mesterházy Attilát, *Vona Gábort,* a Jobbik elnökét. A zöldpárti politikus elsősorban a munkahelyteremtésről, a korrupció csökkentéséről és Magyarország függőségének csökkentéséről vitázna. A frakcióvezető a három listavezetőtől azt kérte, hogy szerda estig jelezzék, hogyan akarnak egyeztetni a vitáról. Schiffer András javaslatától – a *Népszabadság* forrásai szerint – a kormányváltók nem zárkóznak el, de Mesterházy jelezte: egy ilyen vitának csak akkor van értelme, ha Orbán Viktor is jelen van, és szembesíteni lehet az ország valós helyzetével. Semmilyen esély nincs rá, hogy Orbán Viktor leülne a Schiffer-verzió szerint vitázni, ha Mesterházy Attilával sem hajlandó – mondták munkatársunknak.

A március 15-i ünnepet a parlamenti választás közeledte határozta meg. A politikusok főként kampánybeszédeket mondtak, a baloldali összefogás a közelgő szélvihar miatt lemondta a rendezvényét, de azt március 30-án megtartja. **Az ügy** →4–5

Beleszólhat-e az állam a devizahiteles szerződésekbe?

Az Alkotmánybíróság ma ismerteti a kormány devizahiteles indítványával kapcsolatos döntését. A testület korábban kimondta: a szerződés szabadsága nem korlátozhatatlan. →6

A hűséges lakájok jutalmat kapnak, a kritikusok meg ki vannak rúgva

Az Orbán-kormány kultúrpolitikáját elemezzük a négy évet értékelő sorozatunkban. Már az árulkodó, hogy a területet irányító minisztérium nevében nem szerepel a kultúra szó. →7

NÉMET SIKER AUSZTRÁLIÁBAN

A német Nico Rosberg, a Mercedes pilótája nyerte az idénynyitó Forma–1-es Ausztrál Nagydíjat. A versenyen másodikként célba érő Ricciardót kizárták, mert az autóját szabálytalanul építették. A Red Bull így pont nélkül maradt, viszont mindkét McLaren a dobogón végzett. →20

FOTÓ: REUTERS – JASON REED

ÖTÖDIK HASÁB

Üzenet

Kitüntetést visszautasítani nem lehet. Élj úgy, hogy ne kapd meg – szokás idézni G. B. Shaw-t így, nemzeti ünnepek környékén. A mondás száz év múltán is megáll: Magyarországon például évek óta nem lehet visszautasítani kitüntetést – hiszen aki nem ígéri meg, hogy átveszi, annak nem is ítélik oda. Két fél ország, két összeegyeztethetetlen értékrend néz itt is farkasszemet. A hatalom úgy fogja föl, nem teljesítményt ismer el, hanem kegyet oszt. Aki meg kapná, a tükörképét vizsgálhatja: akkor én most lakáj vagyok vagy érdemes? A végeredmény a Shaw-féle cinikus következtetés: legjobb kívül maradni a körön.

Az újságírók például ott is maradtak az idén, hiszen a rendszerváltás óta először senki sem találtatott érdemesnek közülük a Táncsics-díjra. A hivatalos indoklás szerint „felterjesztés hiányában” maradt el a kitüntetés. Most aztán találgathatja a szakma, hivatali ügyetlenkedés-e az ok, vagy így verik el a port mindannyiunkon a tavalyi Szaniszló-botrányért. Ám itt legalább világos a helyzet: nincs díj, slussz-passz, ne bámészkodjunk, oszoljunk.

De igazán tisztességtelenül akkor jár el a hatalom, amikor a valódi teljesítményre odaítélt díjak sorába belecsempészi a maga kis fricskáit, üzeneteit, csak a miheztartás végett küldött petárdáit. Amikor az éppen e kormány által újraélesztett Kossuth-nagydíjjal nem a művészi produktumot, hanem a feltétlen lojalitást ismeri el. Vagy amikor a legkiemelkedőbb tudományos teljesítményekre adható Széchenyi-díjat az elsősorban és legfőképpen főideológusaként és propagandafelelőseként jeleskedő történész kezébe nyomja. Ilyenkor a többi díjazott zavartan kezdi forgatni a saját szobrocskáját. Shaw pedig odafönt intőn emeli fel az ujját: hát nem megmondtam? *(A szerk.)*

Vélemény

A giccsparádén innen

N. Kósa Judit arra int: amit a retróvá varázsolt Kossuth téren látni, az még nem a végeredmény. →11

Változó szereposztás

Inotai Edit felidézi, mit vallott korábban Oroszország a nemzeti szuverenitásról. →11

9 770237 377015 14063